

Farre Erhvervsmøllelaug I/S
v/ Advokat Erik Kjær
Grønnegade 17 H
7900 Nykøbing Mors

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

Klage over Energistyrelsens afgørelse vedrørende vindmølle som ikke-eksisterende efter afregningsbestemmelserne i vindmøllebekendtgørelsens § 10, Farre Erhvervsmøllelaug I/S

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

De har for Energiklagenævnet på vegne af Farre Erhvervsmøllelaug I/S indbragt Energistyrelsens afgørelse af 6. november 2001 med afslag på i henhold til vindmøllebekendtgørelsen at anerkende en vindmølle tilhørende møllelauget som "eksisterende", således at vindmøllen ikke oppebærer det pristillæg, der gives disse vindmøller, jf. nærmere bekendtgørelse nr. 331 af 5. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning for vindmølleproduceret elektricitet m.v., der nu har erstattet den dagældende bekendtgørelse nr. 187 af 16. marts 2001.

Deres klage har været forelagt Energistyrelsen, der har afgivet en redegørelse til sagen. De har kommenteret redegørelsen.

Efter § 10 i vindmøllebekendtgørelsen skal en vindmølle bl.a. senest den 31. december 1999 være købt på bindende, ubetinget kontrakt for at kunne anerkendes som eksisterende.

Energistyrelsen har afvist at anerkende vindmøllen som eksisterende, idet salgskontrakten mellem møllelauget og Jysk Vindkraft A/S indeholdt følgende bestemmelse:

"Køber er ikke forpligtet til at betale nogen del af købesummen forinden denne af sælger er dokumenteret fuldt indbetalt på møllelaugets konto."

Det er Energistyrelsens opfattelse at bestemmelsen i strid med vindmøllebekendtgørelsens § 10 indebærer, at køber reelt ikke påtager sig en forpligtelse, fordi sælger bærer risikoen for at køber overhovedet bliver betalingsforpligtet.

Som Energiklagenævnet skrev til Dem ved brev af 21. marts 2003 angår Deres klage én af et større antal afgørelser truffet af Energistyrelsen, der er indbragt for Energiklagenævnet, vedrørende vindmøller solgt i slutningen af 1999 af Jysk Vindkraft A/S, Holgersgade 1, 7900 Nykøbing. Nævnet havde den 10.

marts 2003 en foreløbig drøftelse af disse klagesager. Fra nævnets brev af 21. marts 2003 citeres:

”[.....]

Nævnet konstaterede ved den foreløbige drøftelse den 10. marts 2003, at det for 57 af de for nævnet indbragte sager fremgår,

at vindmøllelauget i Deres sag og yderligere 59 møllelaug er stiftet ved generalforsamlinger den 14. december 1999 af følgende 5 interessenter - alle ansatte i Jysk Vindkraft A/S: administrerende direktør [...] og kontorchef [...] samt [...], Karen [...] og [...],

at interessenterne ved de stiftende generalforsamlinger i de 60 møllelaug blev indsat i møllelaugenes ledelser, som bemyndigedes til at indgå kontrakt med Jysk Vindkraft A/S om køb af vindmøller,

at interessenterne på vegne af de pågældende møllelaug den 30. december 1999 indgik i alt 62 kontrakter med Jysk Vindkraft A/S om køb af vindmøller til en samlet værdi af 471.824.869 kroner,

at interessenterne på kontraheringstidspunktet ikke opfyldte betingelserne om bopæl og ejerbegrænsning for vindmølleejere i den dagældende bekendtgørelse om nettilslutning (bkg. nr. 1148 af 13. december 1996), og at bestemmelsen i salgskontrakternes § 8, stk. 3, hvorefter ”Nærværende kontrakt er betinget af, at betingelserne i Energi styrelsens bekendtgørelse om vindmøllers tilslutning til elnettet kan opfyldes inden 1. september 2000” indebar, at vindmøllerne senest 31. august 2000 skulle være ejet af interessenter, der opfyldte kravene i nettilslutningsbekendtgørelsen.

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Side 2 af 7

Energiklagenævnet har i en afgørelse af 19. december 2002 (j.nr. 97-2301-0118) lagt til grund, at der med Elreformaftalen af 3. marts 1999 blev skabt parlamentarisk basis for en væsentlig omlægning af principperne for afregning af VE-elektricitet, herunder for etablering af en overgangsordning for investeringer i VE-anlæg. Dette blev tillige bebudet i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til elforsyningsloven af 1999 (lovforslag L 234 som fremsat den 29. april 1999, Folketingstidende 1998-99, Tillæg A, side 5851-5938). Ved loven skabtes hjemmel til ved bestemmelser fastsat af ministeren nærmere at kunne udforme overgangsordningen.

Elreformaftalens formål var for private, eksisterende VE-anlæg - som nævnt i forarbejderne til elforsyningsloven - dels at sikre rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, herunder vindmøller, dels at nye VE-produktionsanlæg kunne få en reguleret afregningspris. Ved afregningen af produceret elektricitet skulle der sondres mellem private, eksisterende vindmøller, der defineredes som vindmøller købt på bindende, ubetinget kontrakt inden udgangen af 1999 og for hvilke der foreligger de fornødne tilladelser, og nye vindmøller, der defineredes som møller, der opførtes i perioden frem til udgangen af 2002. Energiklagenævnet lagde til grund, at vindmøllebekendtgørelsens § 10 udmonter disse afregningsprincipper.

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Under den foreløbige drøftelse den 10. marts 2003 konstaterede nævnet efter en samlet vurdering af sagerne, herunder navnlig af

Side 3 af 7

- det forhold, at køberne alle var medarbejdere ansat i Jysk Vindkraft A/S,
 - datoerne for og antallet af de af interessenterne stiftede møllelaug og indgåede kontrakter om køb af vindmøller,
 - den samlede kontraheringssum på 472 millioner kroner,
- at de indgåede kontrakter ikke synes at være udtryk for reelle overdragelser af møllerne inden 31. december 1999, men alene synes at have haft til formål at sikre, at Jysk Vindkraft A/S også i tiden efter 31. december 1999 kunne udbyde vindmøllerne som "eksisterende".

Energiklagenævnet finder herefter at de den 30. december 1999 underskrevne købekontrakter i de nævnte sager næppe har været bindende og ubetingede som omhandlet i vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1.

[.....]"

Energiklagenævnet tilkendegav videre ved brev af 21. marts 2003, at der efter nævnets opfattelse i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19 ikke burde træffes afgørelse i Deres sag baseret på de af nævnet refererede forhold, forinden De havde haft lejlighed til at fremkomme med en udtalelse.

De fremsendte herefter ved breve af 9. april 2003 og 2. maj 2003 bemærkninger til sagen. De gør bl.a. gældende,

at sagen skal hjemvises til Energistyrelsen, idet Energiklagenævnets opfattelse ændrer sagens identitet både på det faktiske og retlige grundlag,

at retsgrundlaget, herunder Energistyrelsens vejledning af 8. november 1999 om definition af eksisterende vindmøller i hen-

hold til elreformaftalen af 3. marts 1999 gav mulighed for at anvende den praksis som Jysk Vindkraft A/S og en række andre virksomheder havde benyttet ved stiftelsen af møllelaugene og ved underskrivelsen af købekontrakterne,

at idet kontrakterne kunne gøres betinget af fuldtegning i perioden mellem kontrakternes indgåelse og 1. september 2000, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 3, og idet vindmøllerne kunne overdrages, er der i henhold til kravet om en bindende og ubetinget kontrakt ingen forskel på, om kontrakterne er underskrevet af personer med eller uden tilknytning til Jysk Vindkraft A/S, da disse personer vil være lige så bundne, henholdsvis lige så ubundne afhængig af kravet om fuldtegning kunne opfyldes inden 1. september 2000.

at der klart og tydeligt over for Energistyrelsen blev redegjort for den anvendte fremgangsmåde og at reaktionerne fra Energistyrelsen over for Jysk Vindkraft A/S ikke efterlod tvivl om at den senere vindmøllebekendtgørelse ikke ville indeholde regler, der hindrede godkendelse af de her omhandlede møller som eksisterende,

at flere af Energistyrelsens medarbejdere med ansvar for behandlingen af vindmøllesagerne har udtalt sig positivt til pressen om møllernes godkendelse som eksisterende,

at Politiet i Thisted ved en politimæssig efterforskning ikke fandt at der var tale om et strafbart forhold bl.a. med henvisning til at "...Allerede fordi konstruktionen har været kendt for Energistyrelsen, kan der ikke foreligge bedrageri",

at vindmøllebekendtgørelsens § 10, stk. 1 ikke har til hensigt at udelukke den her omhandlede mølle som eksisterende, idet såvel Energistyrelsen, ministeren og Det Energipolitiske udvalg forud for udstedelsen af vindmøllebekendtgørelsen var bekendt med, at møllelaug og købekontrakter i et betydeligt antal tilfælde var etableret på den af Energiklagenævnet nævnte måde, og idet Energistyrelsen efter bekendtgørelsens udstedelse har godkendt 15 vindmøller som eksisterende, hvor møllelaugene var stiftet og købekontrakterne var underskrevet af medarbejdere i Jysk Vindkraft A/S på ganske samme måde, som tilfældet er i den foreliggende sag,

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Side 4 af 7

Energiklagenævnet anmodede ved brev af 12. maj 2003 Energistyrelsen om en udtalelse til ovennævnte bemærkninger fra Dem, herunder til det af Dem oplyste om at Energistyrelsen havde godkendt vindmøller købt under samme omstændigheder som møllen i den foreliggende sag. Energistyrelsen fremkom med en udtalelse til sagen ved brev af 5. august 2003. Energistyrelsen gør bl.a. gældende:

- at sagerne ikke havde skiftet identitet og ikke skulle hjemvises, idet de faktiske forhold, der lægges til grund af Energiklagenævnet om stiftelsen af vindmøllelaugene og indgåelsen af købekontrakterne er kendt for vindmøllejerne og Energistyrelsen,
- at der skulle foretages en selvstændig bedømmelse af, om de indgåede købekontrakter den 31. december 1999 var bindende og ubetingede selv om fuldtegning af møllelaugene først skulle være opfyldt inden 1. september 2000,
- at baggrunden for at købekontrakterne skulle være bindende og ubetingede og indgået senest 31. december 1999, var at skabe en overgangsordning, som sikrede rimelige afskrivningsvilkår på allerede foretagne investeringer, jf. elreformaftalen af 3. marts 1999, og at der ikke i denne sag er en berettiget forventning at beskytte, når investorerne ikke var fundet inden udgangen af 1999,
- at det ikke i forhold til vilkåret om at kontrakterne skulle være bindende og ubetingede kan kræves at (alle) laugsdeltagerne skulle være fundet den 31. december 1999, men det forhold at 57 vindmøllelaug som påpeget af Energiklagenævnet blev stiftet af ansatte i Jysk Vindkraft, tyder på at lavene blev stiftet (udelukkende) på Jysk Vindkrafts initiativ, og at det rejser spørgsmålet, om der har været tale om reelle overdragelser inden 31. december 1999,
- at den politimæssige efterforskning ikke kunne tillægges nogen betydning for om kontrakterne er bindende og ubetingede, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 10,
- at styrelsen den 26. juni 2000 ved et møde med Jysk Vindkraft A/S fik oplyst at Jysk Vindkraft A/S havde været medstifter til en række vindmøllelaug som havde indgået købekontrakter, og at styrelsen måtte forstå dette således at møllelaugene var stiftet på sædvanlig vis med tilknytning til stedet for møllens opførelse,
- at Energistyrelsen ikke ved mødet den 26. juni 2000 eller gennem den øvrige korrespondance med Jysk Vindkraft A/S var blevet gjort bekendt med, hvor mange vindmøllelaug det drejede sig om eller havde fået et nærmere kendskab til de konkrete omstændigheder,
- at Energistyrelsen ikke over for Jysk Vindkraft A/S afgav nogen bindende tilkendegivelser om hvorvidt kontrakterne kunne betragtes som bindende og ubetingede,
- at det af miljø- og energiministerens besvarelser af 19. september 2000 og 19. oktober 2000 af spørgsmål fra Det Enerkipolitiske Udvalg fremgår at Energistyrelsen fra Jysk Vindkraft

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Side 5 af 7

A/S havde fået oplyst, at ansatte i Jysk Vindkraft i december 1999 etablerede flere vindmøllelaug og derefter i juni/juli 2000 udskiftede medlemmerne i lavene, og at Energistyrelsen endnu ikke havde fået forelagt de konkrete sager, og derfor ikke havde overblik over hvor mange møller det drejede sig om samt at ministeren lagde vægt på at afregningsreglerne blev fastsat således, at elforbrugerne ikke blev belastet af spekulation i at omgå reglerne og at Energistyrelsen så snart retsgrundlaget var tilvejebragt ville tage stilling til det juridiske grundlag for de pågældende vindmøllelaugs etablering,

- at det med hensyn til de af Energistyrelsen tidligere godkendte vindmøller – der ikke i købekontrakten har den ovenfor citerede kontraktsbestemmelse - købt under samme omstændigheder som vindmøllen i den foreliggende sag formentlig vil være nødvendigt at genoptage disse sager men henblik på at vurdere, om status som eksisterende kan bevares,
- at kontraktklausulen som Energistyrelsen har henvist til som begrundelse for ikke at anerkende møllen i den foreliggende sag er udtryk for det samme som Energiklagenævnet har antaget, nemlig at der ikke ved de omhandlede købekontrakter er sket en reel overdragelse af vindmøllerne.

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Side 6 af 7

Idet Energiklagenævnet efter en gennemgang af det på baggrund af nævnets foreløbige opfattelse af 21. marts 2003 fremkomne materiale ikke har grundlag for en ændret opfattelse af sagens omstændigheder, retsgrundlaget eller for at antage at der fra Energistyrelsens side skulle foreligge en bindende accept af den af Jysk Vindkraft A/S anvendte fremgangsmåde ved stiftelsen af møllelaugene og indgåelsen af købekontrakterne i forhold til spørgsmålet om købekontrakternes bindende og ubetingede karakter, jf. herved bl.a. det af miljø- og energiministeren den 17. september 2000 til Folketingets Energipolitiske Udvalg oplyste, finder nævnet endeligt at måtte fastholde sin foreløbige opfattelse af 21. marts 2003.

Energiklagenævnet finder herefter at de indgåede kontrakter, herunder kontrakten i den foreliggende sag, ikke er udtryk for reelle overdragelser af møllerne, men har alene haft til formål at sikre, at Jysk Vindkraft A/S også i tiden efter 31. december 1999 kunne udbyde vindmøllerne som "eksisterende", jf. herved også det af Energistyrelsen anførte om, at når [ingen af] investorerne var fundet ved udgangen af 1999, er der i forhold til elreformaftalens formål ingen berettiget forventning at beskytte.

Energiklagenævnet lægger således til grund at de den 30. december 1999 underskrevne købekontrakter i de nævnte sager, herunder Deres, ikke har været bindende og ubetingede som omhandlet i vindmøllebekendtgørelsens § 10,

stk. 1, nr. 1, og at vindmøllerne følgelig ikke kan anerkendes som eksisterende i bekendtgørelsens forstand.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 6. november 2001 stadfæstes med den anførte begrundelse.

Denne afgørelse er truffet i medfør af § 29 i bekendtgørelse nr. 331 af 8. maj 2003 om nettilslutning af vindmøller og prisafregning af vindmølleproduceret elektricitet m.m.

I nævnets behandling af sagen har deltaget nævnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard, næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen, Professor, dr.jur. Jens Fejø, konsulent, civilingeniør Knut Berge, lektor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen.

25. august 2003

J.nr.: 11-56

Eksp.nr.: 12645

DST

Side 7 af 7

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævningsformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig